

Pripremiti se za blagoslov svoje obitelji

U danu blagoslova od svog obiteljskog stola načinimo

«kućni oltar» koji će biti središte naše zajedničke molitve.

Na stol prekriven bijelim stolnjakom stavimo: križ, svijeću (upaljenu), Bibliju ili Molitvenik, blagoslovljenu vodu i grančicu zimzelena.

Kad svećenik dođe, ugasimo TV, radio... i ako je moguće, neka se cijela obitelj okupi na molitvu. To je najvažniji trenutak i smisao ovog kratkog susreta kada i naša obitelj postaje Crkva u malom.

Daj, Gospode, da ovaj Božić pokušamo biti dobri, bolji i bratskiji jedni prema drugima. Sjetimo se riječi pjesnika mistika: »Da se Krist tisuću puta rodio u Betlehemu, a u tebi ne, ti bi ipak bio vječno izgubljen« (Angelus Silesius).

Prihvatit ćemo, dakle, svoju egzistenciju radosno, kao što ju je Krist prihvatio. I te kako je pravo da pokušamo biti prijazni, dobrohotni, radosni, blagi, iskreni i ljubazni. To je iskušao sam Bog i pokazao nam da je sve to moguće.

RASPORED SVETIH MISA I
BLAGOSLOVA KUĆA

**Četvrtak (BADNJAK), 24. 12. MISE POLNOČKE:
VITEZ, DUBRAVICA, MOŠUNJ I KRUŠĆICA**

**Petak (BOŽIĆ), 25. 12. SVETE MISE:
TOPALA 10 sati i PUČKA 11 sati**

**Subota (SV. STJEPAN), 26. 12. SVETE MISE:
RANA i VEČERNJA, DUBRAVICA u 9 i MOŠUNJ 9 i 30 sati
Blagoslov kuća: STARI VITEZ i LAŠVANSKA ULICA**

**Nedjelja (SV. IVAN), 27. 12. SVETE MISE - kao nedjeljom
Blagoslov kuća: DONJA DUBRAVICA I STANICA**

RKT. ŽUPNI URED SV. JURAJA
ZRINSKIH-FRANKOPANA 4
72250 VITEZ
Tel. 030/711-417 , fax 714-417
E-mail: zupni.ured-vitez@tel.net.ba

Radio emisija
PUTOKAZI
Svaki dan u 8 sati
Radio postaja Vitez

ŽUPA SVETOG JURAJA MUČENIKA - VITEZ

ŽUPNI LISTIĆ

Broj 173 - Godina IV - 20. XII. 2009. godine

**Veselje ti navješćujem puče kršćanski,
jerbo se kralj u Betlehemu rodi nebeski.**

GDJE BOG STANUJE

Božić je proboj Boga, proboj ljubavi u ovaj svijet koji je tako mračan i hladan — sve do tvoga srca.

To je nešto silno!

Ovih božićnih dana može svatko primiti dobrotu i ljubav. Tako i ti.

Pa bio ne znam kako siromašan, prazan i hladan. Takve su bile i jaslje.

One su imale samo jednu prednost: bile su otvorene. I upravo je to sve što se od tebe traži

ovih božićnih dana: biti otvoren!

Svaka zatvorenost jest određeni oblik mržnje, oblik za ono da netko ne želi primiti. Bog ne dolazi u mržnji, ni u porocima, ni u svađi, ni u čangrizavosti, ni u zavisti i ogorčenosti.

Bog stanuje jedino u dobroti čovjeka prema čovjeku, u praštanju, u pomirenju, u uzajamnom razumijevanju, u srdačnosti i blagosti. Bog je ljubav. Bog — stanuje li u tebi?

B O Ž I Ć

Božić nam daje ključ kojim možemo odgonetnuti duboke tajne svoje egzistencije. Ljudi se tjeskobno pitaju: Čemu bol? Čemu poniženja? Čemu tako mnoge doživljene i pretrpljene beznačajnosti? Zašto moraju ljudi patiti? To su ljudi pitali Boga; i Bog je šutio. Ljudi su pokušavali argumentirati, da bi Boga poštedjeli od zapleta povijesti. Međutim, nije bilo odgovora koji bi mogao odgovoriti na pitanja kao bezdan dubokih, bolom ispunjenih srdaca. Sad konačno, u božićnom događaju, govori Bog; ovdje čovjek šuti i više ne pita. Sluša izvještaj o božansko-ljudskoj dobronosti: Bog dolazi na svijet posve malen; ulazi u povijest; zove se Dijete u jaslama. Bog ne odgovara na pitanje čemu patnja; on pati zajedno. Bog ne odgovara na pitanje čemu bol; on postaje čovjek boli. Bog ne odgovara na pitanje čemu poniženje; on se ponižava. Više nismo osamljeni. Razumski se razlozi ušutkuju, i umjesto toga srce započinje govoriti. Ono pripovijeda priču o Bogu koji je postao Djetetom; koji ne pita,

nego djeluje; koji ne odgovara, nego živi odgovor.

Braćo i sestre, naša je noć obasjana.

Dječak koji se rada u Betlehemu objavljuje nam: sve ima tajanstveni smisao, koji je tako sakriven da ga je sam Bog htio prihvatiti. Tjesnoća našega svijeta u koji ulazi Bog ima blagoslovljeni izlaz i sretan kraj.

Isplati se biti čovjek. Bog je htio biti čovjek. Mi nismo nikakvo bezimeno krdo, koje ide besciljno prema svojoj propasti. Bog ne prisustvuje ljudskoj tragediji bezosjećajno.

On ide u nju, uzima u njoj dijela i objavljuje

nam: isplati se živjeti život onakav kakva ga mi znamo: jednoličan, bezimen, ispunjen radom, ipak vjeran u nastojanju svakodnevno biti nešto bolji, zahtjevan u strpljivosti sa samima sobom i s drugima, jak u podnošenju proturječnosti i pametan da uči iz njih. Božja je Riječ prihvatila sve te stvari života.

Gospodine Isus,
poput pastira i ja sam bdio u noći,
svoj sam šator udario malo bliže ili dalje oдавде.
Ali sad je Božić, i došao sam te vidjeti.
Oprosti ako sam sa sobom doveo i svoje ovce.
Moje ovce – to su moje brige, moji problemi, moja bolest,
moji neuspjesi, moja zla volja, moje krivice...

Evo me pred tobom, tu sam!

I drugi su došli odasvud.

To je čitavo stado tvoje Crkve.

Tu je sva nada svijeta koju osjećam oko sebe.

I gle: došao sam darovati ti sve ovo,

jer su mi rekli da si postao čovjekom zato da nam sve dadneš,

da sudjeluješ u svim našim situacijama.

Ali vratit ću se shvativši jedno:

kad se smijem i kad plačem,

kad radim i kad se odmaram,

kad se ljutim i kad praštam,

kad vidim trpljenje i kad pomažem,

kad vidim gdje život nastaje i zamire,

ti si uvijek sa mnom, s nama,

otkako si htio živjeti kao jedan od nas,

otkako si htio živjeti kao mi.

Hvala, Gospodine, što si došao!

Pruži mi svoju ruku:

Pomozi da prebrodim sve teškoće.

Ja ti dajem svoju ruku da ti pomognem

da doneseš malo više radosti i nade u ovaj svijet.

